

MENAŻERYA LUDZKA.

przez

GABRYELĘ

ZAPOLSKĄ.

Gabryela Zapolska.

MENAZERYA

LUDZKA.

*Żabusia; Koteczek; Koziot ofiarny; Kundel;
Oslica; Kukutka; Lewek; Małpa; Szakale;
Papuzia; Bydlę; Gołąbki.*

WARSZAWA.

Wydawnictwo „Przeglądu Tygodniowego”.

1899.

Дозволено Цензурою,
Варшава, 28 Августа 1892 г.

W Drukarni „Przeglądu Tygodniowego”
Warszawa, Czysta № 4.

MENAZERYA LUDZKA

I.

Ż a b u s i a.

Była jasną blondynką, jasną jak słońce promienne...

Drobna jej, maluchna buzia różowa i biała — śmiała się jakimś dziecinnym, naiwnym śmiechem, żłobiącym w pulchnych polieczkach dwa rozkoszne dołki.

Z całej jej postaci zdawała się wydziełać woń, właściwa różowym hyacyntom, a gdy ubrana w różowe „matinée”, przesuwiała się ze śmiechem z pokoju do pokoju — jakaś srebrna smuga znaczyła jej przejście, smuga, którą pozostawia po sobie wschodząca jutrzienka.

Śmiała się ona zawsze, ta rozkoszna, jasnowłosa kobietka — śmiała się leżąc jeszcze w kołysce, potem u krtek kon-

Menażerya ludzka.